

Arrest

nr. 203 768 van 14 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Gasmeterlaan 134
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 maart 2018 met referentenummer 75674.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. J. KANNAS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, geboren op (...). Verder verklaart u officieel gehuwd te zijn met G. S. (...) (O.V.(...)). Samen hebben jullie een dochter, die in 2011 in België geboren werd.

U verklaart dat u sinds 14 december 2007 in België verblijft. U kwam destijds naar hier omwille van de medische problemen van uw partner – hij had epilepsie en was depressief. Op 10 maart 2008 diende uw partner een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, maar deze werd op 22 april 2008 door de

Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een technische weigering, aangezien uw man zich bij voormelde instantie op de voorgestelde datum niet aanbood voor een gehoor en evenmin bracht uw partner hiervoor binnen de voorziene termijn een geldige reden aan. Uzelf diende destijds geen asielaanvraag in.

U verklaart dat u sinds uw aankomst in België, in 2007, niet meer naar uw herkomstland bent teruggekeerd.

In de zomer van 2017 probeerde u uw vader telefonisch te contacteren, maar hij beantwoordde uw oproepen niet. Toen u medio augustus naar uw moeder telefoneerde, zei ze dat uw vader spoorloos verdwenen was. In september 2017 zou uw moeder de verdwijning van uw vader bij de lokale politie hebben gemeld. Sindsdien ontbreekt nog steeds elk spoor van uw vader.

Uw moeder kreeg, eveneens in september 2017, ongewenst bezoek van twee jongemannen. Ze beweerden dat er zich geld in haar woonst bevond, wat uw moeder ontkende. Hierop doorzochten de twee onbekenden de woonst.

In september of oktober 2017 zou uw moeder bij kennissen in Georgië zijn ondergedoken, omdat ze zich niet langer veilig voelde in Armenië. Tot op heden ontbreekt elk spoor van uw vader.

Op 11 oktober 2017 diende u onderhavige asielaanvraag in.

Voor deze asielaanvraag legt u de volgende documenten over: uw Armeens paspoort, uw geboorteakte, een afschrift van de geboorteakte van uw in België geboren dochter en een diploma.

B. Motivering

Voor onderhavige asielaanvraag beroept u zich uitsluitend op de plotselinge verdwijning van uw vader in augustus 2017. U weet niet wat uzelf (en uw gezinsleden) zou overkomen in geval van terugkeer naar uw herkomstland. Er moet echter geconcludeerd worden dat in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de criteria van de Conventie van Genève, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Deze beoordeling is gebaseerd op de hierna beschreven elementen.

Klaarblijkelijk beroept u zich voor onderhavige asielaanvraag op één element, in casu de verdwijning van uw vader. Welnu, er moet vooreerst vastgesteld worden dat u in uw opeenvolgende verklaringen voor de asielinstanties tegenstrijdig bleek aangaande het moment waarop u vernam dat uw vader spoorloos verdwenen was. Immers, daar waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst dd.04.12.2017, DVZ, vraag 3.5) verklaarde dat uw vader eind augustus 2017 verdween, situeerde u zijn verdwijning tijdens uw asielgehoor door het Commissariaat-generaal tot tweemaal toe (CGVS, gehoorverslag dd.04.01.2018, p.4 en p.6) begin of midden augustus (2017). Wanneer u de eerste keer (CGVS, p.4) verwijst naar begin of half augustus als moment van de verdwijning, voegt u hieraan toe dat u op 14 of 17 augustus (2017) telefonisch contact had met uw moeder en dat het toen was dat u van uw moeder vernam dat uw vader verdwenen/vermist was. Toen u enige tijd later (CGVS, p.6) herhaalde dat uw vader sinds begin of half augustus vermist was, werd u geconfronteerd met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p.6). In eerste instantie repliceert u dat u de juiste datum bij uw moeder kunt navragen, om vervolgens te verklaren “dat u geen crimineel bent, niet met politiek bezig te zijn, dat uw papa geen speelgoed is en dat uw papa vermist is” (CGVS, p.6). Aan de hand van dergelijke verklaringen kan u de vastgestelde inconsistentie niet opheffen of verschonen. Immers, de verdwijning (ontvoering?) van uw vader is het enige element dat u aanhaalt in het kader van onderhavige asielaanvraag. In voorkomend geval mocht van u verwacht worden dat u consistentere zou zijn in uw verklaringen over het moment dat uw vader vermist raakte, temeer u het bij uw laatste gehoor voor de asieldiensten (CGVS) had over het contact met uw moeder op 14 of 17 augustus en het specifiek tijdens dit contact was dat u vernam dat uw vader verdwenen was. De vaststelling dat u inconsistent bent over het enige element waarop u onderhavige aanvraag baseert, meer bepaald over het moment van een verdwijning van een ouder, doet reeds in ernstige mate afbreuk aan uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van het enige ingeroepen asielmotief in het bijzonder.

Voor het overige bleek u trouwens uitermate vaag en onaannemelijk onwetend over aspecten die eveneens betrekking hebben op de verdwijning van uw vader.

Zo verwees u zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, DVZ), als tijdens uw uitgebreid asielgehoor (CGVS, p.4), naar de beroepsactiviteiten van uw vader; hij runde een bouwonderneming met 2 vrienden/collega's. Tijdens uw gehoor door het Commissariaat-generaal werd u bijgevolg gevraagd of de professionele activiteit(en) van uw vader – de bouwonderneming – enig verband hebben met zijn verdwijning. U geeft aan (CGVS, p.4) dit niet te weten. Uw moeder zei dat het “zeker” met zijn zaak te maken had, maar meer wist ze niet (CGVS, p.5). Of de 2 collega's van uw vader erbij waren, toen hij verdween of werd meegenomen/ontvoerd, weet u evenmin (CGVS, p.5). De 2 collega's van uw vader zouden de laatste twee maanden voor diens verdwijning niet meer met uw vader samengewerkt hebben, maar of er onenigheid tussen hen was, weet u niet (CGVS, p.6). Of de collega's voor of na de verdwijning van uw vader (ook) problemen kenden, weet u evenmin (CGVS, p.8), noch weet u wanneer uw moeder de laatste keer contact had met de betrokken collega's (CGVS, p.8). Op de

vraag of uw moeder na de verdwijning van uw vader bedreigd werd, geeft u aan (CGVS, p.5) dat ze telefoons van onbekenden kreeg, maar hoe vaak dat is gebeurd weet u niet (CGVS, p.5). "Ergens in september" (2017) zou uw moeder de verdwijning van uw vader zijn gaan melden bij de lokale politie, maar of er een proces-verbaal werd opgesteld en/of haar klacht werd genoteerd, weet u evenmin (CGVS, p.6). Hoe vaak uw moeder nog bij de politie ging informeren, weet u niet (CGVS, p.6), noch of ze andere démarches ondernam om uw vader op te sporen (CGVS, p.6). Op de vraag wanneer uw moeder voor het laatst informeerde bij de politie, antwoordt u dat dit vermoedelijk in september 2017 was (CGVS, p.7), maar op de daarop aansluitende vraag of ze nadien nog informeerde, geeft u aan (CGVS, p.7) te denken van niet, maar ook daar bent u niet zeker van (CGVS, p.7). Uw moeder zou in september of oktober 2017 – u bent allerminst zeker van het moment (CGVS, p.7), - naar Georgië zijn gevlucht (om er onderdak te vinden bij kennissen), maar op de vraag wat de concrete aanleiding was voor haar vertrek, verklaart u eerst dit niet te weten om vervolgens enigszins te gissen en louter naar de verdwijning van haar man te verwijzen (CGVS, p.7). Welnu, op basis van de hiervoor beschreven elementen, moet worden geconcludeerd dat u dermate vaag bent in uw verklaringen, dat u er niet in slaagt om uw relaas aannemelijk te maken. Weliswaar beroept u zich op problemen in uw herkomstland, waarvoor u aangewezen bent op informatie van derden, maar dan nog mag van u, als asielzoeker, verwacht worden dat u nauwgezet op de hoogte bent van aspecten die betrekking hebben op het enige door u ingeroepen incident. De vaststelling dat u op tal van vlakken vaag bent in uw verklaringen, doet ernstig afbreuk aan de aannemelijkheid van uw relaas.

Op de vraag wat u bij terugkeer vreest, repliceert u bang te zijn, bang dat u of uw dochter hetzelfde zou overkomen als uw vader (CGVS, p.8). Op de vraag wie u in geval van terugkeer vreest, geeft u aan dit niet te kunnen concretiseren (CGVS, p.8). U beschikt over geen enkele concrete aanwijzing dat u, in geval van terugkeer, problemen zou krijgen; u verwijst enkel naar de verdwijning van uw vader (CGVS, p.8), waarover u - zoals hierboven reeds uiteengezet - onaannemelijk vaag blijft. U slaagt er aldus niet in aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient te koesteren, dan wel dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming, loopt.

De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op de negatieve eindbeoordeling van onderhavige asielaanvraag. Uw Armeens paspoort, uw geboorteakte, het afschrift van de geboorteakte van uw dochter en uw diploma, bevatten louter gegevens over uw identiteit, uw moederschap en uw studieverleden in uw herkomstland. Deze gegevens worden niet betwist door het Commissariaat-generaal.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de beginselen van behoorlijk bestuur" en van "de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald de motiverings-zorgvuldigheidsverplichting". Tevens meent verzoekende partij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die

in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verwerende partij in de bestreden beslissing tot de conclusie komt dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Armenië een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dit omdat verzoekende partij, die zich voor haar asielaanvraag uitsluitend beroept op de plotse verdwijning van haar vader, over de verdwijning van haar vader onaannemelijk vage en bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt en over geen enkele concrete aanwijzing beschikt dat zij bij een terugkeer naar Armenië problemen zou krijgen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij er niet in slaagt de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing die tot bovenstaande conclusie hebben geleid in een ander daglicht te stellen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat haar geenszins tegenstrijdige verklaringen over het moment waarop haar vader is verdwenen verweten kunnen worden nu er “geen vaststaande dag van verdwijning, enkel een periode” is en noch haar moeder noch zijzelf zelf getuige waren van de ontvoering, wijst de Raad er evenwel op dat in de bestreden beslissing vastgesteld wordt dat de verklaringen van verzoekende partij aangaande het moment waarop zij vernam dat haar vader spoorloos verdwenen was tegenstrijdig zijn. Haar verklaring tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal dat haar vader begin of midden augustus 2017 verdwenen was en dat zij op 14 of 17 augustus 2017 op de hoogte gesteld werd van deze verdwijning door haar moeder, valt geenszins te verenigen met haar eerdere verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken volgens dewelke haar vader pas eind augustus verdween.

2.2.5. Wat betreft de bemerking van verzoekende partij dat haar moeder wist dat haar vader “bepaald “afwijkende” ideeën had op politiek gebied” maar dat ook haar moeder “er het raden naar (heeft) of de vader van de verzoekster zich bij één of andere politieke groepering actief had aangesloten”, bemerkt de Raad dat verzoekende partij nooit eerder gewag heeft gemaakt van het feit dat de problemen van haar vader mogelijk een politieke dimensie zouden hebben. Zij verwees louter naar de zaak die haar vader had in de bouwsector en stelde dat haar moeder er zeker van was dat er een link was tussen de verdwijning van haar vader en zijn zaak (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 04/01/2018, p. 5). Hoe dan ook stelt de Raad vast dat verzoekende partij met deze opmerking geen enkele concrete informatie bijbrengt aangaande de verdwijning van haar vader. Zij stelt hiermee dan ook op geen enkele wijze de motivering in de bestreden beslissing dat zij niet aannemelijk maakt dat zij omwille van de verdwijning van haar vader een gegronde vrees op vervolging heeft dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt in een ander daglicht.

2.2.6. Aangaande het betoog van verzoekende partij dat verwerende partij “de kapitale fout (maakt) van te verwachten van de verzoekster dat zij net als een persoonlijke ooggetuige haar relaas zal doen” en dat “men heel even de bedenking (weerhoudt) dat de verzoekster volledig afhankelijk is van informatie van derden maar (...) men niettegenstaande (verlangt) dat bijna met journalistieke precisie de gebeurtenissen worden naar voor gebracht, inbegrepen datums”, stelt de Raad evenwel vast dat geenszins van verzoekende partij verwacht wordt dat zij verklaringen zou kunnen afleggen alsof zij “persoonlijke ooggetuige” was van de verdwijning. De in de bestreden beslissing vastgestelde

vaagheden hebben allen betrekking op aspecten waarvan verwacht kan worden dat verzoekende partij, die haar asielaanvraag enkel baseert op de verdwijning van haar vader, hiervan nauwgezet op de hoogte zou zijn. Zo wordt vastgesteld dat verzoekende partij vage verklaringen aflegt over de oorzaak van de verdwijning van haar vader, over eventuele problemen van de collega's van haar vader, over de problemen die haar moeder kende na de verdwijning van haar vader, over de stappen die haar moeder ondernam om haar vader terug te vinden, over het moment waarop haar moeder naar Georgië zou zijn gegaan en over de concrete aanleiding van haar vertrek naar Georgië. Dat zij dermate weinig op de hoogte is van deze aspecten van de verdwijning van haar vader is allesbehalve aannemelijk en ondergraaft de door haar voorgehouden vrees omwille van de verdwijning van haar vader.

2.2.7. Waar verzoekende partij haar onwetendheid omtrent de verschillende aspecten van de verdwijning van haar vader nog tracht te verklaren door de uitleg dat haar moeder niet alle informatie geeft omdat zij niet wil dat verzoekende partij naar Armenië terugkeert, meent de Raad dat dergelijke uitleg geenszins steek houdt. Indien haar moeder haar immers zou willen beschermen en niet zou willen dat zij terugkeert naar Armenië, kan immers net verwacht worden dat zij verzoekende partij terdege zou informeren over de verschillende aspecten van de verdwijning van haar vader zodat verzoekende partij deze informatie op haar beurt zou kunnen overmaken aan de Belgische asielinstanties teneinde haar nood aan internationale bescherming aan te tonen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij nog stelt dat "*(i)n gevallen waar de asielzoeker om begrijpelijke redenen geen hard bewijsmateriaal kan voorleggen die zijn vrees staven, (...) het de plicht (is) van de CGVS om mee te werken aan de bewijsvoering door het relaas te toetsen aan de concrete informatie waarover de CGVS beschikt*", herhaalt de Raad dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X).

2.2.9. Bijkomend merkt de Raad nog op dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat zij haar vader voor de laatste keer in augustus sprak en dat hij haar zei voorzichtig te zijn en niet meer terug te keren naar Armenië omdat het te gevaarlijk zou zijn voor haar (administratief dossier, stuk 10, verklaring DVZ, vraag 29). Van een dergelijk laatste gesprek met haar vader in augustus, en derhalve vlak voor zijn verdwijning, maakt verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal nergens gewag, dit terwijl uit dit gesprek duidelijk blijkt dat haar vader voor iets vreesde. Dat verzoekende partij niet ook tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal spontaan melding maakte van dit laatste gesprek met haar vader, en er louter stelde dat zij in augustus een paar keer naar haar vader had gebeld zonder dat hij opnam (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 04/01/2018, p.4), bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen dienaangaande.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 9), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 4 januari 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.14. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT